

برای دموکراسی در ایران daneshjoo.net
کمیته هماهنگی جنبش دانشجوئی

آزاد زنان ایران، رزمتان پایدار و پیروز باد!

بار دیگر تهران و شهرستانها به نمایش وحشت و استیصال حاکمان استبداد بدل گردید. رهبران زن ستیز جمهوری اسلامی اعم از اصلاح طلبان درون حکومتی و بنیادگرایان مذهبی در ائتلافی آشکار، نیروهای انتظامی ، بسیجی و لباس شخصی را در آرایشی همانند حکومت نظامی، از ساعات اولیه صبح روز سه شنبه ۱۷ دیماه در خیابانها و میادین شهرها مستقر نمودند تا از تجمع شما آزاداندیشان مبارز جلوگیری نمایند. زهی خیال باطل!

درود بر تك تك شما عزیزانی که علیرغم بسیج گسترده گماشتگان استبداد و ارتجاع و قدرت نمائیهای اوباشان رهبر، در چهارگوشه کشورمان به خیابانها و میادین آمدید. گرچه تجمعهای شما را با وحشیگری و ددمنشی برهم زدند، لیکن حضور شما نشان داد که زن ایرانی در بازستانی حقوق حقه خود عقب نشینی نمینماید. درود برشما آزاد زنانی که در فرصتی مناسب با سوزاندن روسریهایتان اعتراض آتشینتان را به حجاب اجباری نشان دادید. درود بر شما پیشگامان نافرمانی مدنی که روسریهای نیم سوخته خود را بنشانه اعتراض به ستمهای گوناگونی که طی ربع قرن این نابخردان مردسالار بر بانوان سرزمینمان روا داشته اند، در خیابانها رها نمودید. درود برشما مردان و جوانان آزادیخواه که به یاری مادران و خواهرانتان شتافتید. درود بر شما هم میهنان خارج از کشور که با برگزاری تظاهراتی با شکوه، صدای مظلومیت زن ایرانی و مردم دربند میهنمان را بگوش جهانیان رساندید.

کمیته هماهنگی جنبش دانشجوئی برای دموکراسی در ایران بر این باور است که ۱۷ دیماه ۱۳۱۴ نقطه عطفی در تاریخ مبارزات تجددطلبی و آزاداندیشی زن ایرانی میباشد. این روز بحق میبایستی بعنوان روز رهائی و آزادی زن از قیودات مذهبی و سرآغازی برای مشارکت موثر زنان درعرصه های مختلف اجتماعی، اقتصادی و سیاسي کشور تلقی و تعیین گردد. مخالفت شدید ملایان با هرگونه حقوق مدنی زنان چه در صدر مشروطیت، چه در زمان کشف حجاب و چه در خردادماه ۱۳۴۲ همه بیانگر آشکار نگرش ارتجاعی بنیادگرایان اسلامی به حقوق زنان بود. درست در راستای همین نگرش واپسگرایانه میباشد که بنیادگرایان مذهبی در اولین فرصت، اعاده مجدد حجاب اجباری

را در دستور کار خویش قراردادند. گرچه زنان آزاداندیش و مبارز ایران در همان زمان با شعار " نه روسری نه توسری" بمیدان آمدند لیکن آنروز، بسیاری از تشکلهای سیاسی مدعی آزادیخواهی، از بغض سلطنت، از حمایت و پشتیبانی موثر جنبش زنان سرباز زدند. امروز نیزهمان اشتباه را تکرار مینمایند و همگام با جمهوری زن ستیز اسلامی، از گرامیداشت روز تاریخی زن ایرانی، به هراس میافتند.

یادمان روز ۱۷ دی، گرامیداشت ارزشهای والا و انسانی زنان ایرانی، ارج نهادن به حقوق حقه زنان در برابر ملایان واپسگرا و زن ستیز و مبارزه ای برای استقرار نظامی دموکراتیك و عرفی در آینده ایران آزاد میباشد. باز پسگیری حقوقی که از هفدهم دیماه ۱۳۱۴ تا قبل از استقرار نظام ننگین ملایان، نصیب زنان ایران گشته بود به مبارزه ای پیگیر و بي امان زنان آزاده سرزمینمان و حمایت گسترده سازمانها و تشکلهای مدعی دموکراسی نیازمند است. هر گونه لایحه ای برای تامین حقوق اولیه زنان، حتی اگر در مجلس اسلامی به تصویب برسد، هرگز از سد شورای نگهبان عبور نخواهد نمود. حضور نمایندگان زن در مجلس شورای اسلامی بیشتر به مترسك هائی برای بازرسان حقوق بشرمیماند تا حافظان یا مدافعان حقوق زنان. تنها راه رهائی زنان از قید ستمهای جنسی و مدنی و رسیدن به حقوق خود، گذار از جمهوری اسلامی و استقرار یك نظام دموکراتیك و عرفی میباشد.

با بهره گیری از روزهای تاریخی و ملی ایرانی وهمچنین روزهای جهانی، عرصه را بر حاکمین جهل و استبداد تنگتر و تنگتر خواهیم نمود تا اربابان اروپائی و همراهان حزب اللهی شان دریابند که مردم ایران اعم از پیرو جوان، زن یا مرد، دیریست که شجاعانه بپاخاسته اند. مبارزان! بخاطر داشته باشید که در حکومت نظامی، این ماموران انتظامی و ایادی مزدور ملایان هستند که در گستره شهرها، آنچنان خسته و مستاصل میگردند که راهی جز پیوستن به رود خروشان آزادیخواهان نخواهند داشت. اینك ملتی عزم خود را جزم نموده تا اساس حکومت نامشروع و پوشالی جمهوری اسلامی را در نوردد و بجای آن نظامی برخاسته از خواست عمومی، آزاد و غیردینی بنیان نماید و به خانواده متمدن جهانی پیوند خورد.

زنده باد آزادی برقرار باد نظام عرفی

تهران - بیستم دیماه ۱۳۸۱

کمیته هماهنگی جنبش دانشجوئی برای دموکراسي در ایران